

باب دهم

در وجوب نوشتن وصیّت نامه و احکام ارث

جمال قدم جلّ جلاله در کتاب مستطاب اقدس میفرمایند قوله تعالی:

"قد فرض لكلّ نفس كتاب الوصیّة و له ان یزین رأسه بالأسم الأعظم و یعترف فيه بوحدانیة الله فی مظهر ظهوره و یذكر فيه ما اراد من المعروف لیشهد له فی عوالم الأمر و الخلق و یكون له كنزا عند ربّه الحافظ الامین." (بند ۱۰۹)

و در لوح مورّخ ۱۷ رجب سنه ۹۸ بعنوان علی قبل اکبر از سماء مشیّت نازل قوله تعالی:

"سؤال دیگر آنجناب آیا نفسی مختار است در مال خود با بودن ذرّیه و سایر ورثه، ترکه و مایملک خود را بدیگری و یا بیک نفر از ورثه مصالحه و یا هبه نماید و سایر ورثه را بی بهره کند و یا نمیتواند؟ هذا ما نزله الوهّاب فی الجواب هر نفسی در مال خود مختار است یفعل فيه کیف یشاء تا حکم عقل بر او صادق اختیار از او سلب نه هذا ما حکم به الله. و بعد اختلال واقعی که نزد حاذقین اطباء معین و واضح شود اختیار از او ساقط است بحکم کتاب آنّه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید....."

حضرت عبدالهّاء جلّ ثنائه در لوحی میفرمایند قوله العزیز:

"هر نفسی مکلف بر وصیّت است بلکه فرض و واجب است و صریح نصوص الهیّه است که در حالت صحّت خویش باید حکما وصیّت نماید و بحسب میل خودش هر نوعیکه بخواهد وصیّت کند و آن وصیّت نامه را مختوم بدارد و بعد از وفاتش باز شود و بموجب آن عمل گردد. در این صورت شخص متوفی میدان و وسیع دارد که در زمان حیات خود بهر قسمی که میل دارد وصیّت نماید تا مجری شود." (جلد سوّم مکاتیب ص ۳۷۰)

و حضرت ولیّ امرالله ارواحنا لعواطفه الفداء در لوح بدیع الله آگاه آباءه مورّخ رجب سنه ۱۳۴۷ هجری مطابق سوّم ژانویه سنه ۱۹۲۹ میلادی میفرمایند قوله الأهلی:

"راجع بوصیّت نامه خود افراد نفوس در این خصوص مختارند و بر محفل روحانی تأیید و اجرای آن واجب در صورتیکه مخالف مصالح امریّه چیزی در آن نباشد."

و در رساله سؤال و جواب نازل:

"سؤال - آیا شخص میتواند در کتاب وصیّت از اموال خود چیزی قرار بدهد که بعد از وفات او در امورات خیریه صرف شود بغیر اداء حقوق الله و حقوق ناس یا آنکه جز مخارج دفن و کفن و حمل نعش حقّی ندارد و مابقی اموال کما فرض الله بوراث میرسد؟

جواب - انسان در مال خود مختار است اگر بر ادای حقوق الهی موفّق شود و همچنین حقّ الناس بر او نباشد آنچه در کتاب وصیّت بنویسد و اقرار و اعتراف نماید مقبول بوده و هست. قد اذن الله له بان يفعل فی ما ملکه الله کیف یشاء."

مطابق نصوص مبارکه اگر نفسی بدون وصیّت فوت شود باید ترکه او مطابق قانون مبارک در تقسیم ارث بین طبقات وراثت تقسیم گردد.

حضرت عبدالهّاء جلّ ثنائه میفرماید قوله العزیز:

"اما مسئله میراث این تقسیم در صورتی است که شخص متوفّی وصیّتی ننماید آنوقت این تقسیم جاری گردد. (مکاتیب سوّم صفحه ۳۷۰)

نظر بمناسبت مقام در ذیل اینحکم احکام میراث نگاشته میشود در ضمن چند فصل.